

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 381
Novembre/Desembre

2025

Aires dolomitics a Kemater Alm (Àustria). Foto de Manu Llabrés.

<https://ateneudesvern.cat/seas/>

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 14 de novembre

Conferència "Muntanya hivernal: gaudim-ne amb seguretat" per Roger Martorell, a les 19.30 h a la Sala Piquet

— 16 de novembre

Excursions a la serra de Bufadors (Osona), amb sortida del Parador a les 7 h

— 16 de novembre

Excursió Secció Infantil a la Tosa d'Alp (Berguedà-Cerdanya)

— 22 i 23 de novembre

Excursió de la Secció Jove

— 28 de novembre

Presentació del llibre *50 anys de cicles 1975-2025* a la Sala Cinquantenari a les 19 h

— 29 i 30 de novembre

Col·locació del Pessebre de la SEAS al cim del Cogul (1.526 m) de la serra de Busa (Solsonès).

— 12 de desembre

Conferència "Hidratació a la muntanya" per Daniel Cardona, a les 19.30 h a la Sala Piquet

— 13 de desembre

Excursió de la Secció Jove

— 14 de desembre

Excursions al puig de la Mola i Begues (Garraf), amb sortida del Parador a les 8 h, amb celebració de les restolines

— 21 de desembre

Excursió matinal al torrent de Colobriers (Vallès Occidental), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 9 de gener de 2026

Conferència "Nutrició per a un bon rendiment a la muntanya" per Cristina Capella, a les 19.30 h a la Sala Piquet

— 11 de gener

Excursions al tossal de la Baltasana de les muntanyes de Prades (Baix Camp-Conca de Barberà), amb sortida del Parador a les 7 h

— 18 de gener

Excursió matinal a la Penya Bruguera (Baix Llobregat), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 25 de gener

Excursió Secció Infantil al castell de Burriac (Maresme)

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

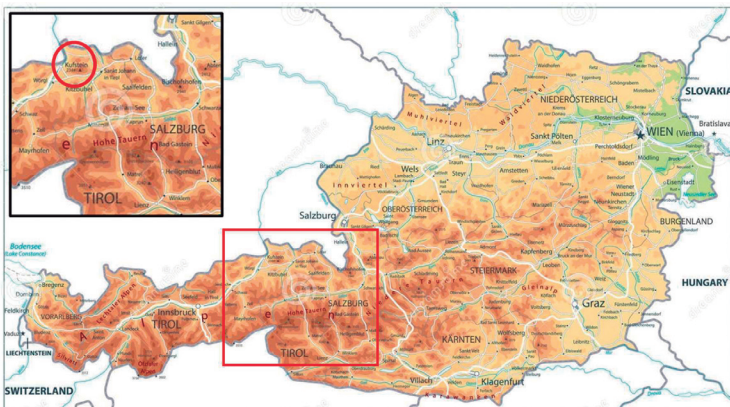
CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

**IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES**

PERLES DEL TIROL

Manu Llabrés Laguarda

Ubicació de Kufstein i de la zona recorreguda dintre del mapa físic d'Àustria.

L'objectiu d'aquest escrit és donar idees de rutes i d'indrets interessants per caminar a la part central del Tirol. Dit això, comença el relat:

Aprofitant el viatge de noces del fill gran, em vaig instal·lar a casa seva, a Kufstein (Tirol) uns quants dies junt amb un amic el mes de novembre de 2024. Tots dos decidits a no fer turisme urbà. Només trepitjar muntanya.

Els Alps austríacs ocupen tota la part occidental, sud i central del país. Fan frontera amb Eslovènia i Itàlia al sud, Suïssa a l'oest i Alemanya al nord. Donada la ubicació de la nostra residència a Kufstein, ens vàrem moure per la part central de les muntanyes austríaques.

KUFSTEIN

L'anomenada "perla del Tirol" és la ciutat turística més important de la zona, després de Salzburg i Innsbruck. Està ubicada a la riba del cabalós riu Inn, que recull bona part de les aigües de l'oest d'Àustria i se les emporta cap al nord, a Alemanya. Es tracta d'una ampla vall d'origen glacial, molt humanitzada i industrialitzada. Cal endinsar-se a

les valls laterals per trobar paisatges més bucòlics o salvatges, que corresponen amb la imatge mental que tenim del país.

A Kufstein destaca la fortalesa encimbellada dalt d'un turó sobre el riu, que dona el senyal d'identitat de la vila. La torre data

L'Inn suaument lliscant als peus de la fortalesa de Kufstein. Totes les fotos són de Manu Llabrés.

del segle XVI, però hi ha referències històriques de la fortalesa ja des de 1205.

9/11/2024 HINTERE GOINGER HALT (2.192 m)

Vàrem decidir començar el nostre reconeixement de la zona per un cim de la propera Wilde Kaisergerbirge, que es podria traduir com la “serralada del Kaiser salvatge”. El nom prometia i la veritat és que no ens va decebre en absolut.

Aquesta serralada forma part dels anomenats Alps calcaris del nord, que es distribueixen paral·lels a la frontera amb Alemanya.

La ruta comença al Kaiserbachtal (que vol dir “la vall del riu Kaiser”, aprofitant per fer una mica de lèxic muntanyenc germànic), on cal pagar una entrada per accedir-hi amb el cotxe. Una mica més amunt de la taquilla del pagament, hi ha un aparcament al Griesener Alm (980 m), d'on surt un telefèric cap a la Stripsenjochhaus (1.540 m), punt de sortida d'altres excursions, per a més informació. Des del Griesener Alm surt una pista que transcorre

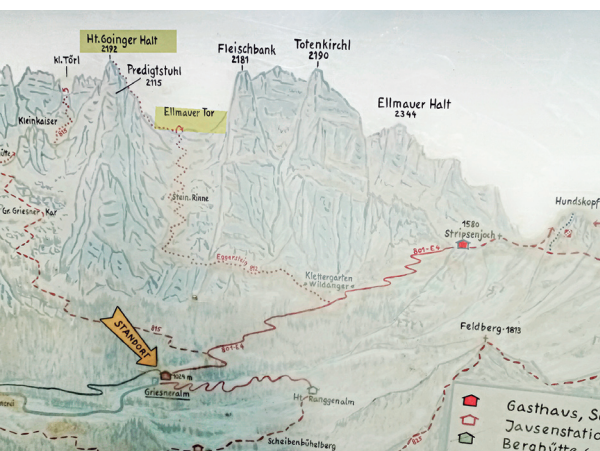
per un bonic bosc caducifoli, pintat de tardor quan vàrem anar-hi.

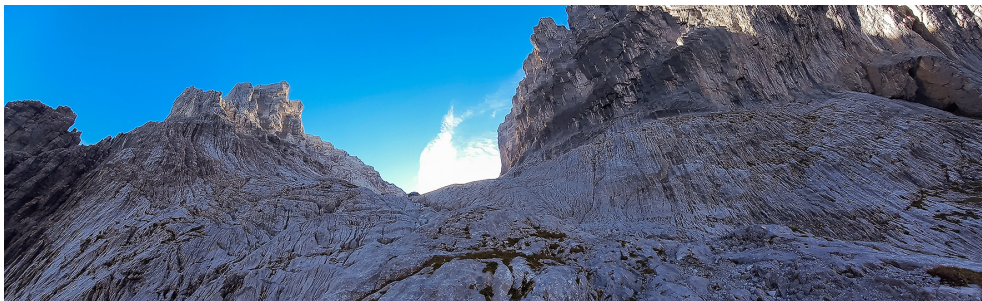
Cal seguir la ruta 812 que condueix cap a l'Steinerne Rinne, que és una ampla canal que baixa en vertical d'una bretxa de dimensions gegantines de roca nua. Tot plegat emergeix gris imponent per damunt del bosc acolorit. Advertència!: aquesta ruta no és apta per a persones amb vertigen, ja que cal passar per estrets passatges excavats a la roca i després enfilar-se pel pedregar de la bretxa. Allà es poden aprofitar els equipaments de via ferrada que hi ha instal·lats per si algú vol anar més assegurat.

Quan mires la bretxa des de baix, sembla mentida que s'hi pugui pujar si no és escalant, però les marques a les roques (la versió local de la marca GR és amb la bandera austríaca) van conduït per un camí apte per a bípedes humans i acabes arribant al coll de la majestuosa bretxa (Ellmauer Tor 1.980 m). Des d'aquí només resten uns 45 minuts fins al nostre cim, el Hintere Goinger Halt (2.192 m). A partir del coll, el camí no és complicat (tenint en compte el que hem deixat enrere) i és qüestió d'anar fent fins arribar a la gran creu que encapçala el cim (molt típic del Tirol, les grans creus coronant tots els cims).

Malgrat tot el viscut durant la pujada, cal dir que impressiona encara més desfer la ruta durant el descens des del coll: et fas creus de com has pogut pujar tot allò i tens tots els dubtes que siguis capaç de baixar-ne mantenint la integritat física (i mental).

No obstant això, desfent la ruta de pujada, arribes al punt de sortida sa i es-

La gegantina bretxa Ellmauer Tor.

talvi amb la sensació d'haver fet una ruta extraordinàriament bonica i amb molt al·licient. Muntanya en estat pur.

Distància: 10 Km. Desnivell +1.200 m

10/11/2024 FELBER TAUERN (2.481 m)

Hohe Tauern o els « Alts de Tauer » estan situats al sud dels Kitzbüheler Alps i representen una ampla extensió de muntanyes, glaceres i cascades, que inclouen el parc nacional més extens d'Àustria. Aquí també es troba el Grossglockner (3.798 m), el sostre del país.

Nosaltres vàrem triar un objectiu molt més modest: el coll anomenat Felber Tauern per on transita una ruta d'alta muntanya, ja utilitzada en temps dels romans, que uneix Salzburg amb el Tirol oriental.

De nou, vàrem haver de pagar entrada al parc nacional per al cotxe, que vàrem deixar al pàrquing del Hintersee (see vol dir llac en alemany), cota 1.310. Aquesta ruta comença vorejant el Hintersee i després ressegueix la lletra pedregosa del riu.

En arribar prop del fons de la vall, el corriol s'enfila per un lateral per anar a petar de nou a relleus herbats suaus i

amb amples vistes a l'entorn. Com que puja pel vessant nord, en aquesta època de l'any la sendera està a l'ombra bona part del recorregut i el rierol de la vora pot estar parcialment glaçat (atenció a les relliscades!).

A 2.200 m d'altitud, el camí passa prop del Plattachsee. Paga la pena fer el petit desviament per contemplar aquest estany d'origen glacial sota una bonica paret de roca vermellosa.

La roca d'aquesta serralada és de tipus pissarrós i això comporta una gamma de colors molt diferents als de la roca calcària del Kaiser i amb gran varietat de tonalitats.

El camí va pujant sense grans dificultats fins al coll Felber Tauern amb un refugi (St. Poltner Hütte) que està tancat en aquesta època de l'any, com tots els que aniríem trobant al llarg d'aquests dies. Mentre fèiem un mos, les ombres ens varen atrapar i vàrem decidir emprendre el camí de tornada.

En el pla a la cota 2.140 hi ha una cruïlla de camins, i vàrem decidir tornar pel de la dreta, per tal de fer el darrer tram circular i seguir l'antiga ruta que tradicionalment es feia amb mules. Aquest itinerari va ser es-

pecialment transitat durant l'alta Edat Mitjana (entre els anys 1300 i el 1550).

Aquesta variant va seguint una amable carena amb vistes generoses sobre la vall per on hem pujat i la vall principal transversal (a l'horitzó), amb el poble Mittersill a la cruïlla de les valls. Aquest camí de tornada resulta més interessant que el de pujada. El descens arriba de forma una mica sobtada des de la cota 1800 fins a l'aparcament del cotxe.

Distància: 15,6 km. Desnivell: +1.330 m

11/11/2024 GROSSER RETTENSTEIN (2.366 m)

Els alps de Kitzbühel prenen el nom del poble (i la seva coneguda estació d'esquí). És una zona de relleus relativament suaus on podem trobar valls idíl·liques i muntanyes per tresscar sense trepitjar pistes d'esquí.

La nostra ruta comença a la localitat de Kirchberg in Tirol, concretament a l'apar-

cament a Hinterbach a la cota 1.160 (Aschau), ubicat a tocar de la fàbrica de formatges Schaukäserei Kasplatzl. Aquí no cal pagar per aparcar!

El corriol està ben senyalitzat amb els característics indicadors grocs sobre es-taques i les fites pintades amb la bandera austríaca. De seguida s'endinsa dins l'avetosa per sortir més endavant a prats alpins oberts.

Pugem per la cara nord, amb la qual cosa bona part de l'itinerari l'hem de fer engolits per les ombres. Hi ha un tram del corriol que transcorre per un rierol, parcialment glaçat, on cal parar atenció a no relliscar.

Al cap d'una hora, aproximadament, s'arriba a un replà amb diverses bordes (alm, en llengua local), Schöntalalm, cota 1.610. Aquí tocava una mica el sol i vàrem aprofitar per fer el llangardaix una breu estona.

El corriol continua guanyant alçada més suau a partir d'aquí, resseguint la vall fluvial. Sobre la cota 1.750 deixa els boscos i el camí es va fent més costerut i es va obrint la vista a horitzons allunyats. El darrer tram fins al cim és prou dret (aprox. 35°) i el terra és bastant descompost, però s'hi puja bé, xino-xano. En arribar al cim (2.366 m), cal buscar el camí entre penyals de roca de formes capricioses i la recompensa s'ofereix en forma de vista sensacional tot al voltant.

La baixada la vàrem fer pel mateix camí apressant-nos per evitar que se'ns fes fosc abans d'arribar al cotxe.

Distància: 10,7 km. Desnivell: +1.240 m

Reflexos marmoris sobre les aigües en calma del Plattachsee.

Part de les fabuloses vistes des del cim del Grosser Rettenstein.

14/11/2024 KEMATER ALM (1.670 m)

Els alps de Stubai s'estenen al sud d'Innsbruck. Són molt coneguts per la bellesa dels seus paisatges i la diversitat de pics amb graus de dificultat molt variats, per a tots els nivells i gustos. Els pics més alts, fronterers amb Itàlia, tenen glaceres i llacs glaciàls per als que busquen el blanc element. Les rutes més conegudes surten de la vall Stubaital i de les seves subsidiàries. No obstant això, hi ha molt per recórrer més enllà d'aquesta conca més visitada.

Nosaltres vàrem escollir un pic poc conegut, l'Schwarzhorn (2.812 m). La ruta surt de Kemater Alm, però no vàrem poder arribar-hi en cotxe fins aquest punt des del poble de Grinzens, ja que la nit anterior va fer una nevadeta de 10 cm que va deixar un paisatge totalment hivernal. Els pneumàtics d'hivern no varen estar a l'altura de les circumstàncies i vàrem haver de fer uns quants quilòmetres de pista

Larix encesos per efecte del sol ponent.

a peu. Això sí, envoltats d'un paisatge de conte de fades (hivernals).

Com a conseqüència, no vàrem poder fer pic aquest dia. Què hi farem!

Kemater Alm està ubicat en un indret absolutament idíl·lic, amb aires de Dolomites. D'allà surten moltes caminades i ascensions. Per aquest motiu, a l'estiu és un indret molt freqüentat. Nosaltres pràcticament no vàrem veure cap ànima aquell dia. Això sí, moltes petjades d'animalons a la neu, creuant o resseguint la pista. Petjades de mides i formes prou variades.

Distància: 16,1 km. Desnivell: +960 m

Continuarà al proper butlletí núm. 382.

SOPAR DE MOTXILLA I CONCURS FOTOGRÀFIC 2025

Primer premi: «Camins», de Jordi Fontbuté.

En el Concurs fotogràfic de la SEAS 2025 es va registrar un important augment del nombre de participants: es va arribar als 29 concursants amb un total de 114 fotografies, consolidant el format en digital que vam començar el 2024. El jurat va estar format per Marta Balada, Victòria Gil, Conxita Cañas, Carmen González i Jordi Gironès, i, prèvia deliberació feta el 21 de setembre de 2025, es van atorgar els següents premis:

- Primer premi: «Camins», de Jordi Fontbuté
- Segon premi: «El despertar del desert», de Maria Garcia
- Millor fotografia en excursions de la SEAS: «Fent camí», de Joan Urpinell

*Segon premi:
«El despertar del desert»,
de Maria Garcia.*

En el Sopar de Motxilla, celebrat el 27 de setembre al Pati del Roure, hi van assistir 67 companys i es va donar el tret de sortida a les activitats previstes per a la nova temporada 2025-2026, i, com cada any, es va elegir la millor fotografia per votació popular, resultant guanyadora «Oasis» de Queralt Simó.

També es feu l'acte d'agraïment als socis que han fet 25 o 50 anys. Aquest any Immaculada Pericas va ser l'única sòcia que complia 25 anys.

Durant el sopar va destacar la informació relacionada amb el llibre 50 anys de cicles que es publicarà el proper mes de novembre, i es va posar èmfasi en el fet que el 19 d'octubre serà el darrer dia per poder demanar-lo a través de l'enllaç que hi ha a la web. L'acte de presentació del llibre, amb el lliurament dels exemplars a qui els hagi demanat, es farà el 28 de novembre a les 19 h a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu.

*Premi a la millor fotografia per votació popular:
«Oasis», de Queralt Simó.*

*Premi a la millor fotografia
de les excursions de la SEAS:
«Fent camí»,
de Joan Urpinell.*

ELS MILLORS BOSCOS DE TARDOR DE CATALUNYA

Jordi Gironès Vilardebò

Salt del barranc de Besiberri. Totes les fotos són de Jordi Gironès.

El nostre país té una orografia complexa, amb la serra del Pirineu a la zona nord rebent bones precipitacions i entrades del nord, una serralada Transversal orientada de nord a sud que concentra el flux de vent marítim de llevant, i uns Prepirineus orientats de ponent a llevant que separen la zona subalpina i submediterrània de la Catalunya central fent que es creïn uns microclimes que afavoreixen l'existència d'uns magnífics boscos caducifolis.

En aquest recull us detallaré els que considero com a uns dels millors boscos de tardor, atenent la seva bellesa durant aquesta estació de l'any. N'hi haurà d'altres, però aquests són uns que jo recomano.

Fageda de Conangles i torrent de Besiberri (Val d'Aran i Alta Ribagorça)

Ens situem al refugi de Conangles, a la sortida sud del túnel de Vielha, i des d'aquí recorrem, de nord a sud, una pista dins d'una fageda que ens durà al barranc de Besiberri, on trobarem un bosc mixt en què s'alternen faigs, avets i bedolls, amb un torrent cabalós que arrodoneix la bellesa d'un indret que pren aires d'alta muntanya.

Caldes de Boí (Alta Ribagorça)

Als entorns del balneari de Caldes de Boí hi ha un exuberant bosc mixt d'avets, faigs i bedolls, entre d'altres caducifolis que també s'hi fan. La visió d'aquest

atapeït bosc és prou motiu per anar-hi, si bé ho podem completar fent una part o tot sentenc l'itinerari anomenat Camí de l'Aigua, que va de Caldes fins a Boí o Erill la Vall, o bé remuntar el costerut camí, per dins d'una espessa fageda, que va als estanys de Gémèna des de Caldes.

Vall de Varradòs (Val d'Aran)

A la part alta de la vall de Varradòs hi ha un bosc mixt, molt vistós, d'arbres caducifolis en un marc incomparable enmig del qual hi ha el salt deth Pish. S'hi accedeix per carretera asfaltada que s'enfila des del pont d'Arròs, en un recorregut una mica llarg que ens ho compensarà la visió de l'Aneto i la Maladeta.

Artiga de Lin (Val d'Aran)

Entorn majestuós en una esplanada presidida pel Malh dera Artiga, el coll deth Hòro i la Penanera. Al mig hi ha el refugi

Entorns del refugi de Conangles.

de l'Artiga de Lin i el torrent deth Pomèro envoltats de fagedes i bosc mixt caducifoli. La bellesa del lloc té l'afegit de poder visitar, abans d'arribar-hi, les espectaculars fonts deth Joeu que a la tardor prenen una especial rellevància pel bosc de l'entorn.

Gresolet i entorns de Saldes (Berguedà)

Bosc mixt caducifoli a l'entorn del santuari de Gresolet, situat sota la paret nord del Pedraforca. S'hi accedeix des d'una carretera que surt des d'abans d'arribar al poble de Saldes, si bé també hi podem accedir des de Bagà per Gisclareny i coll de la Bauma. En aquest cas podrem veure una imatge menys coneguda del Pedraforca.

Ogassa i Bruguera (Ripollès)

Seguint la carretera que va d'Ogassa a Bruguera, passant

Cinglera sud de Cabrera.

Torrent de l'Erola amb castanyers i faigs.

pel coll de Jou, resseguirem una zona de prats amb unes bones panoràmiques, on destaquen vermellors cirerers, i posteriorment ens endinsarem en un bosc caducifoli mixt amb preponderància de faigs. El paisatge al coll de Jou ens convidarà a aturar-nos.

Volta a Aiats (Collsacabra, Osona)

Prentem com a base la masia del Colomer, propera al coll del Bac, es tracta de fer camí voltant els cingles d'Aiats pel vessant nord fins al coll del Bram, situat sota el santuari de Cabrera (on podem pujar per les escales o pel camí de les Marrades). La tornada la podem fer pel sud passant per la masia d'Aiats fins al punt d'inici, o retornant pel mateix camí. Gaudirem d'uns boscos mixtos

molt espessos de faig i altres caducifolis.

Roques Encantades i Bolet de la Toia (Osona)

Fageda amb les espectaculars Roques Encantades, formades per blocs de gresos molt grans i arrodonits, entre els quals hi ha una magnífica fageda. S'hi va des del coll de Condreu o des del santuari de la Salut. Podem completar-ho accedint des del mateix coll de Condreu a la propera roca del Bolet de la Toia.

Els castanyers de Viladrau (Montseny)

Sortir de Viladrau prenent el camí del Meridià Verd que va a Sant Segimon, fins a arribar a l'ermita de l'Erola i, una mica més enllà, prop de la font de l'Or, trobarem uns magnífics castanyers centenaris a l'anomenat

Font de Llops, camí i entorn.

nada Castanyeda Gran de Can Gat. L'altre indret molt recomanable és seguir el corriol de moderada pujada que va des de l'esmentada ermita fins al coll d'Àligues, remuntant el torrent de l'Erola per un indret espectacular on es barregen grans castanyers amb faigs. Un indret molt recomanable des d'on podem acabar tornant a Viladrau per la gran masia del Pujol de la Muntanya.

Montseny

El Montseny és un autèntic paradís a la tardor i com que hi ha molts indrets destacables, descriu unes propostes diverses entre Viladrau i Santa Fe: entorns de Sant Marçal, amb boscos mixtos caducifolis; fageda a l'entorn de la font de Llops, ac-

cessible des del coll de Bordoriol; fageda de les Agudes des del pla de l'Espinal de Santa Fe; cim del Roc Perer des d'on es domina l'extensa fageda de Santa Fe i entorns del torrent i font de Passavets.

Quan anar-hi?

D'un any a l'altre, el millor moment per gaudir del cromatisme de colors pot variar en funció de les pluges, ventades o sequera. D'una manera general, hauríeu d'elegir dates del 15 d'octubre fins a finals d'aquest mes —o uns dies abans millor— si aneu al Pirineu, mentre que per a la resta de zones és millor esperar els darrers dies d'octubre i a partir de primer de novembre. Molta sort i bones fotos!

Pedraforca des de llevant.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS AGOST I SETEMBRE DE 2025

Secció Jove. Sortida de l'estiu al Parc Natural de Posets - Maladeta (Pirineu aragonès)

28 al 31/08/2025 - La sortida de l'estiu de la SEAS Jove, va ser el Parc Natural de Posets - Maladeta (Pirineu aragonès), on van fer la ruta dels 3 refugis (Àngel Orús, Estós i Viadós). Van començar el dijous dia 28 a les 9 del matí i, amb molta calma, enfilaren cap al primer refugi, d'Àngel Orús. El segon dia, sense motxilles grosses, van fer el cim del Posets on van tenir un paisatge increïble. La tercera etapa, va ser més tranquil·la, amb un camí menys costerut que el primer dia, fins al refugi d'Estós. Finalment, l'últim dia van fer els últims 13 km des del refugi d'Estós fins al punt final amb molta tranquil·litat i creuant-se amb un ramat de 500 ovelles. Una imatge que de ben segur la recordaran tota la vida. Van fer-la 10 joves.

Secció Jove. La Matagalls Montserrat 2025

13 i 14/09/2025 - Participació de la Secció Jove a la Matagalls Montserrat 2025, amb 8 participants.

Secció Infantil. Acampada i ascensió al cim del Bastiments.

20 i 21/09/2025 - Acampada i ascensió al cim del Bastiments (Ripollès), amb observació de planetes i la lluna negra. Amb una assistència de 38 persones entre nens/nenes i pares.

Sopar de Motxilla i Concurs Fotogràfic 2025

27/09/2025 - El Sopar de Motxilla es va celebrar al Pati del Roure amb 67 assistents, destacant la presència de membres de la Secció Jove i la Infantil. Al Concurs Fotogràfic de la SEAS 2025 van participar-hi 29 concursants amb un total de 114 fotografies. El jurat va estar format per Marta Balada, Victòria Gil, Conxita Cañas, Carmen González i Jordi Gironès, i es van atorgar els següents premis: 1r premi: «Camins», de Jordi Fontubé; 2n premi: «El despertar del desert», de Maria Garcia; Millor fotografia en excursions de la SEAS: «Fent camí», de Joan Urpinell; millor fotografia per votació popular, resultant guanyadora «Oasis» de Queralt Simó. També es feu l'acte d'agraïment als socis que han fet 25 o 50 anys i el comentari de les activitats de la propera temporada.

Cicle "Salut i muntanya" Serra del Verd i Gósol (Berguedà-Solsonès)

28/09/2025 - L'excursió llarga va pujar des de Gósol (1.427 m) al cim del Cap del Verd (2.283 m) passant pel coll de Mola i el portell de l'Òs i retornant a punt d'inici per la carena del Verd, amb un recorregut de 16,2 km amb un desnivell de 855 m essent l'acumulat de 1.090 m. L'excursió curta fou una circular des de Gósol passant pel castell de Gósol, la ribera de Torrensenta i el pla dels Morers, amb un recorregut de 7,4 km i un desnivell acumulat de 230 m. La cultural va visitar el poble, el museu Picasso i el castell de Gósol. En total foren 43 participants.

Fe d'errates del butlletí 380

Pàgina 3. On diu 379 conferències ha de dir 382 i on diu 463 excursions ha de dir 464.

Pàgina 16. Al peu de foto, on diu Clavell ha de dir Calvell

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió de l'1 de setembre de 2025

Altes: cap

Baixes: cap

— Durant la Festa Major, la Secció Jove va guanyar com a millor paradeta i va haver-hi una bona participació en el GeoSEAS.

— S'aprova el text que s'enviarà a tots els socis per a informar-los del contingut del llibre *50 anys de cycles* i del període per a fer la comanda del llibre, al preu de 24 euros, que acabarà el 19 d'octubre.

— La Secció Infantil ens facilita el calendari de la nova temporada per a penjar-lo a la web i ens informa que la primera sortida serà el 20 i 21 de setembre al Bastiments i faran nit al càmping de Vilallonga.

— Les excursions del mes de juliol: Venterans, Sopar de Lluna Plena i Pirineu van anar molt bé en tots els aspectes.

— Es decideix de fer propaganda del Concurs Fotogràfic a tots els socis i anar a Ràdio Desvern per fer-ne divulgació. També es confirma que el jurat, format per Marta Balada, Victòria Gil, Conxita Cañas, Carmen González i Jordi Gironès, tindrà accés a totes les fotos presentades a partir del 17 de setembre i posteriorment es reunirà al local de la SEAS per decidir les 30 millors fotos i d'entre elles les 3 guanyadores. Pel que fa a l'exposició, restarà oberta a partir del 26 de setembre al 16 d'octubre.

Reunió del 6 d'octubre de 2025

Altes: Carme Esteve Pérez (1345), Clara Muntaner Virgili (1346), Jordi Bosch Alibau (1347) i Azahara Fort (1289) es torna a donar d'alta

Baixes: cap

— Després d'haver elaborat el Pla d'Acció de la SEAS per al 2026, és aprovat en junta i s'enviarà a Toni Gasull, secretari de l'Ateneu.

— Es comenta que per a totes les inscripcions que es facin d'activitats de la SEAS s'ha de contemplar necessàriament si els inscrits estan o no federats, i en aquest darrer cas s'ha de pagar la llicència temporal abans de tancar la inscripció.

— Durant la reunió es revisen els temes relacionats amb el llibre dels *50 anys de cycles*, com és cas de la data final per poder demanar-lo que acaba el 19 d'octubre i els detalls de l'acte de presentació, que serà el 28 de novembre a les 19 h a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu amb la presència de l'alcalde.

— El Sopar de Motxilla va anar bé, amb 67 assistents, destacant la presència de membres de la Secció Jove i la Infantil.

— A partir d'octubre, la SEAS reprèn les entrevistes mensuals a Ràdio Desvern, en les quals exposem els temes més destacables relacionats amb les activitats més properes.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 92. No. 381

Taula de redacció — Leonci Canals, Maria Garcia, Jordi Gironès
Ramon Prat, Teresa Reverter i Agustí Revilla

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — [B...] gràfic

ÍNDEX

Portada — Aires dolomítics a Kemater Alm (Àustria)

02 — Calendari

03 — Perles del Tirol (I), per Manu Llabrés

08 — Sopar de motxilla i concurs fotogràfic 2025

10 — Els millors boscos de tardor de Catalunya, per Jordi Gironès

14 — Activitats de la SEAS dels mesos d'agost i setembre de 2025

15 — Informació de la SEAS

BONES
FESTES

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Pessebre del 2025 fet pel nostre soci Joan Gómez. Foto de Jordi Gironès.

Butlletí de la SEAS

Núm.381 Novembre/Desembre